

Dievas yra šviesa ir Jame nėra jokios tamsybės /1 Jono 1,5/

2012 m. liepa Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 7 (121)

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X

Bendraukime vieni su kitais Dievo šviesoje

Gen. superint. kun. Tomo Šerno pamokslas, pasakytas per 2012 metų eilinio Sinodo uždarymo pamaldas

Mieli krikščionys ir sinodalai, štai jau 2012 metų Sinodo uždarymo pamaldas. Džiugu, jog šįmet Sinodo darbas nebuvo tyčia trikdomas. Su liūdesiu prisimename, jog pernai buvo kitaip. Mūsų krikščioniškumas buvo išbandytas. Tarsi tamsa prieš pat Sinodą apgulė Bažnyčią. Visi mes liūdėjome, buvome išsigandę, bet atsistojome į šviesos pusę, „*vaikščiojome šviesoje*“, kaip sakoma skaitinyje. Pernai nemažai žmonių, ypač tų, kurie budėjo bažnyčioje, gerai suprato, ką reikia bendrauti vieni su kitais *Dievo šviesoje*. Supratome, jog ta dvasinė šviesa nėra tik gražus poetinis

vaizdinys. Dievo šviesa pamatoma, kai „*mes bendraujame vieni su kitais*“, kaip sakoma šiame Šv. Rašto skaitinyje. Tai nėra iškilmių apšvietimo šviesa, kuri apšviečia mūsų pasipuošimą ir pasididžiavimą. Ji nėra panaši į jaukią namų židinio šildančią šviesą, kuri kviečia atsipalaiduoti privačiame saugume. Ta šviesa turi kitokių savybių. Ji yra gyva ir sunki – *bendravimo su kitais* Jėzuje Kristuje šviesa. Ji reali, ji gali rėžti akis, išryškinti mūsų paslėptas sielos negalias, silpnybes, baimes ir nuodėmes. Ta šviesa gali būti nemaloni mūsų nuodėmingai būčiai, tačiau ji gydo ir sustiprina.

Neretai norisi nususukti nuo tos meilės ir tiesos šviesos į šešėlį, nes taip gyvenime būtų paprasčiau. Reikia apsispręsti, ar pasirenki būti toje šviesoje.

Tokiose nelengvose situacijose lengviau iki galo suvokti Šv. Rašto žodžius apie šviesą ir sekimą Jėzumi. Esame krikščionys tiek, kiek „*vaikščiojame šviesoje*“ ir pažįstame Jėzų. Iš to ir „*pažįstame, jog Jame esame*“ – sakoma šiame skaitinyje /1Jon 2,5/. Išsiaiškinę apie Dievo šviesą mūsų bendravime ir pasirinkę toje nelengvoje šviesoje būti, tarsi išlendame iš šešėlio, bet švie-

nukelta į 2 p. ►

Pamokslu pagrindu paimtos eilutės iš Šv. Rašto 1 Jono laiško 1,5-2,6.

Tai yra žinia, kurią išgirdome iš Jo ir skelbiame jums, kad Dievas yra šviesa ir Jame nėra jokios tamsybės. Jei sakome, kad bendraujame su Juo, o vaikščiojame tamsoje, – meluojame ir nevykdome tiesos. O jei vaikščiojame šviesoje, kaip ir Jis yra šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių. Jei sakome, kad neturime nuodėmės, – klaidiname patys save, ir nėra mumyse tiesos <...> Kas sako: „Aš Jį pažįstu“, bet Jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir nėra jame tiesos. O kas laikosi Jo žodžių, tame iš tiesų Dievo meilė tobula tapo. Iš to ir pažįstame, jog Jame esame. Kas sako esąs Jame, tas turi pats taip elgtis, kaip ir Jis elgėsi.

soje atrandame nerimą keliančią šio skaitinio eilutę: „*Kas sako esąs Jame, tas turi pats taip elgtis, kaip ir Jis elgėsi*“ /1Jon 2,6/.

Atrodo, kad pasielgiame drąsiai, pasirinkę nelengvą „*vaikščiojimą šviesoje*“, t.y. nerimastingus budėjimus bažnyčioje, ilgą kovą dėl tiesos, bet negi to negana? Ar iš mūsų, silpnų žmonių, Dievas tikisi Jėzaus Kristaus drąsos ir kryžiaus? Ko Dievas tikisi ir laukia iš mūsų?

Šioje vietoje netikėtai prisimenu vieną mokslinį, bet jaudinantį filmą apie policijos žirgus. Ne visi žirgai tinka policijos darbui. Vieni yra karšti ir labai nekantrūs, jie gali pradėti šuoliuoti žmonių minioje ar narčiai šokinėti tarp automobilių eismo metu. Kiti pasibaido neįprastų daiktų ar garsų ir gali pradėti pavojingai spardyti. Filmas buvo sukurtas ne apie policijos žirgus apskritai, bet konkrečiai apie vieną garsų policijos žirgą. Šis nedidelis žirgelis ne kartą pasižymėjo drąsa ir patikimumu. Vieną kartą policijos pareigūnai peržiūrėjo pavojingų gatvės riaušių numalšinimo operacijos vaizdo įrašus. Visi sutiko, jog operacijos sėkmę nulėmė riaušinių minios perskyrimas į dvi dalis, kurią įvykdė pareigūnai ant žirgų. Priekyje buvo vienas pareigūnas ant vedančiojo žirgo, kiti žirgai nusekė iš paskos. Operacijos baigtį nulėmė vienas žirgas. Specialistai stebėjosi, kad žirgai pasuko į rėkiančią,

švilpiančią, basliais mojuojančią, dūmų kasetes ir garsiai sprogtančias petardas mėtančią minią. Juk žirgas iš savo gamtiškos prigimties yra medžiojama auka. Jis atsargus ir baidosi net iš krūmų iššokančio kiškėlio ar netikėtai sušlamėjusio medelio. Žirgas kelis kartus už žmogų jautresnis kvapams, keliasdešimt kartų jautresnis garsams, triukšmui. Kaip žirgas gali paklusti savo vadovui – vadeliotojui ir ramiai, nešuo-liudamas pasukti tiesiai į baisų ir realiai pavojingą „arklių pragarą“ – garsiai siautėjančią minią, nors jo instinktai liepia iš tos baisios vietos bėgti kuo toliau? Šiuo klausimu susidomėjo mokslininkai. Iš pradžių buvo manyta, jog policijos žirgai iš prigimties yra gerokai ramesni nei kiti jų gentainiai, nes jie mažiau baidosi. Atliko specialius tyrimus. Buvo tiriamas policijos žirgų kvėpavimo, pulso dažnumas, širdies dūžiai ir kiti parametrai, kurie rodo susijaudinimą, įtampą ir išgastį. Tyrimai parodė, kad policijos žirgai baidosi aplinkos taip pat, kaip ir kiti jų gentainiai, bet įveikia savo natūralias baimes. O pats drąsiausias ir patikimiausias policijos žirgas bijojo daugiausia! Nepaisant to, jis ėjo į ten, kur nesinorėjo – net į baisybes arkliui. Mokslininkai padarė išvadą, jog tie žirgai tarnybos metu išsiugdė esminį bruožą – didelį pasitikėjimą žmogumi – savo vadovu, kurio norus supranta ir vykdo.

Nereikia lyginti žmogaus ir žirgo, tačiau šis pavyzdys gali mums duoti gerų minčių apie tai, ką mums reiškia „*vaikščioti šviesoje*“, pažinti, „*jog Jame esame*“, ir „*elgtis, kaip ir Jis elgėsi*“.

Visa tai reiškia, kad turime pasitikėti mūsų vadovu ir išganytoju Jėzumi Kristumi, kuris mus išves į Dievo šviesą, mes bendrausime vieni su kitais toje šviesoje ir taip pažinsime, „*jog Jame esame*“, bet svarbiausia – elgsimės „*kaip ir Jis elgėsi*“.

Pakluskime Jėzui. Tada būsime Dievo šviesoje, taip ir bendrausime vieni su kitais bei pažinsime esantys Jame. Tuomet nebijosime savo „kryžiaus“ ir kančios. Kuris krikščionis žino kokios formos ir į ką panašus jo asmeninis kryžius? Gal tai „pragaras“ šeimoje, gal darbovietėje, gal mūsų atmintyje skaudžios žaizdos, gal rūpestis ir kančia dėl Bažnyčios žaizdų? Jeigu esame Jėzaus, tai nebėgsime nuo šių dalykų, nors jie mums baisūs ir skaudūs. Bet Jo šviesoje eisime ten, kur Viešpats nori, kad būtume ir elgtumės kaip Jis elgtųsi. Tiek norisi pasakyti Sinodo uždarymo proga.

Pasitikėkime Juo, likime šviesoje, darykime visi savo darbus, atlikime tai, ką reikia atlikti ir prisiminkime, jog „*Jėzaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių.*“ /1Jon.1,7/.

Amen.

Kun.Tomas Šernas

2012 metų Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios sinodalai su Biržų mere Irute Varziene

2012-ųjų Sinodas Biržuose

Įprastai per Jonines, Biržuose susirinko šių metų eilinio suvažiavimo Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo delegatai nuo parapijų, kunigai ir pasaulietiniai kuratoriai. Daugeliui Sinodo dalyvių bei svečių šis ramus ir darbingas suvažiavimas buvo geru priminimu apie pernykštį, visiškai kitokį, vykusį įtampoje ir nežinioje, bandant uždaryti bažnyčią, sutrukdyti Sinodo darbą. Daugelis prisiminė bemieges naktis bažnyčioje, kasdienius budėjimus ir tvirtą vienybę.

Sinodas prasidėjo pamaldomis, per kurias Lietuvos evangelikų reformatų gen. superint. kun. Tomas Šernas paskelbė Sinodo pradžia, o vicesuperint. kun. Rimas Mikalauskas pamoksle priminė Sinodo pareigas, tikslus ir svarbą.

Sinodo suvažiavime dalyvavo ir sprendimus priėmė aštuoniolika parapijose išrinktų delegatų, devyni kuratoriai ir penki dvasininkai. Kiti pagal bažnytinę tvarką sprendžiamąją teisę turintys Sinodo nariai, nedalyvavę suvažiavime, atsiuntė sveikinimo laiškus. Sinodą sveikino iš broliškos reformatų Bažnyčios Vokietijoje atvykę svečiai: Vokietijos reformatų sąjungos vardu Brandenburgo superintendantas kun. Ulrich Barnicke, Lippes krašto reformatų Bažnyčios kun. Miroslav Danys, Sinodo garbės kuratorius kun. Erhard Mische iš Bremeno, taip pat Biržų merė Irutė Varžienė. Sveikinimus atsiuntė: Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugija, Lietuvių evangelikų reformatų Kolegijos Amerikoje prezidentas kuratorius dr. Paulius Slavėnas ir kunigė diakonė Erika Brooks Dilytė, kiti tikėjimo broliai ir sesės negalėję atvykti į Sinodą.

Pirmoje sesijoje po sveikinimų buvo išrinkti 2012 metų suvažiavimo Sinodo pareigūnai: Sinodo direktoriumi – kuratorius Donatas Balčiauskas, Sinodo sekretoriumi – kun. Raimondas Stankevičius ir cenzoriumi – Sinodo direktoriaus pavaduotojas ex officio, gen. superint. kun. Tomas Šernas. Sinode

iki pietų pertraukos buvo išklausti generalinio superintendente, Konsistorijos prezidento, Revizijos komisijos, parapijų bei su reformatų Bažnyčia susijusių organizacijų pranešimai.

Po pietų vykusioje sesijoje buvo priimti Sinodo sprendimai – bažnytinės teisės aktai. Sprendimai Sinode yra ruošiami iš anksto, jų projektai svarstomi Dvasininkų sesijose, Konsistorijos posėdžiuose. Priešsinodinėje kuratorių bei visų delegatų sesijoje yra suformuluojami ir įrašomi į Sinodo darbotvarkę. Sinodo suvažiavime buvo priimti šie kanonai: Misijų klausimu – dvasininkų paskyrimai ar su jais susiję klausimai. Dauguma kunigų liko tarnauti ankstesnėse tarnystės vietose. Permainų sulaukė Vilniaus evangelikų reformatų parapija, kurioje nuo parapijos klebono pareigų buvo atlaisvintas gen. superint. kun. Tomas Šernas ir klebono pareigas eiti paskirtas iki šiol antrojo dvasininko pareigose tarnavęs kun. Raimondas Stankevičius. Vaikų globos kapeliono pareigas vykdys kun. Sigita Švambarienė. Atskiru Sinodo sprendimu Lietuvos evangelikų reformatų Konsistorija įpareigota užtikrinti šios dvasinės tarnystės išlaikymą. Pagal šį sprendimą dvasinė tarnystė yra svarbiausia Bažnyčios užduotis, aukotojai raginami prisiminti, jog buitines vaikų gyvenimo sąlygas yra išipareigojusi užtikrinti valstybė, o už dvasinį ir dorovinį ugdymą atsakinga yra Reformatų bažnyčia. Tikslinėmis aukomis surinkamos pinigines lėšas turi būti skirtos pirmiausia vaikų dvasiniam ugdymui.

Sinodas pritarė Konsistorijos 2012 01 21 sprendimui ir patvirtino pernai metais ordinuoto katecheto Evaldo Tamariūno suspendavimą, jo paties prašymu.

Sinodas patvirtino labai svarbius, ilgai derintus ir svarstytus Lietuvos evangelikų reformatų kuratorių nuostatus.

Priimti kanoniniai nutarimai

Sinodalė kuratorė Aleksandra Balčiauskienė

dėl kreipimosi į Biržų m. savi-valdybę dėl pylimų prieš Biržų reformatų bažnyčią nukasimo, dėl reformatų paveldo bei, remiantis ankstesniais kanonais, patvirtinta kitų metų eilinio Sinodo data: eilinis 2013 metų Sinodo suvažiavimas vėl įvyks Joninių savaitgalį, birželio 22-23 dienomis, Biržuose.

Pagrindinis Lietuvos evangelikų reformatų metų renginys baigėsi sekmadienį iškilmingomis Sinodo pamaldomis. Gen. superint. kun. Tomo Šerno pamokslo pagrindas buvo Šventojo Rašto tekstas iš 1 Jono laiško 1,5-2,6. 2012 metų eiliniame Sinode priimtus kanonus vicesuperint. kun. Rimas Mikalauskas paskelbė, kaip dera, iš sakyklos. Šie Bažnyčios teisiniai aktai yra viešai skelbiami iš sakyklos, jų kopijos perskaitomos kiekvienoje evangelikų reformatų parapijoje per artimiausias pamaldas.

Iš įvairių Lietuvos parapijų suvažiavę tikintieji po šventinių pamaldų dar ilgai nesiskirstė, susirinkę į Agapę dalinosi šio ir ankstesnių Sinodų prisiminimais, nūdienos iššūkiais, nenuveiktais darbais ir ateities planais.

Lietuvos ev. reformatų gen. superintendenteo kun. Tomo Šerno pranešimas Lietuvos evangelikų reformatų Sinodui (2012 06 23-24)

(sutrumpintas)

Bažnyčios konsolidacijos klausimu

Vienas iš svarbiausių mūsų Bažnyčios gyvavimo klausimų yra jos vienybės klausimas. Praėję metai parodė, jog Bažnyčios konsolidacijai nėra teologinių ar kitokių bažnytinių bendruomenių prieštaravimų. Bažnyčia valstybėje susiduria, iš esmės, su teisinėmis problemomis, todėl jos konsolidacijos klausimas yra išimtinai teisinis. Šis būdas reikalauja daug laiko, lėšų ir energijos.

Todėl Bažnyčios konsolidacija gali užtrukti neapibrėžtam laikotarpiui. Dėl šios priežasties, nepaisant nepalankių aplinkybių, būtina orientuotis į ilgalaikius parapijas ir Bažnyčių stiprinančius projektus: dvasinio darbo, organizacinius bei Bažnyčios turto išsigijimo ir gausinimo.

Ekumeninė bendrystė ir partnerystė

Bendraudant su kitomis krikščioniškomis konfesijomis Lietuvoje tenka pastebėti, kad dėl minėtos neaiškios padėties atstovaujant Reformatų bažnyčią valstybėje, kitos tradicinės Bažnyčios yra atsidūrusios situacijoje, kuomet palaikyti normalius kontaktus, tuo labiau bendradarbiavimą su reformatais nėra paprasta. Iš kitos pusės, reikia suvokti, jog negalėdami pasigirti gausumu ir įtakingumu, esame Viešpaties mokomi būti nuolankiais ir atvirais ekumeniniam bendradarbiavimui su evangelinėmis Bažnyčiomis, kurias valstybės teisė įvardina kaip netradicines. Todėl, esant neaiškiai situacijai su Evangeliškosios teologijos centru Klaipėdos universitete, mūsų Bažnyčia kaip steigėjas dalyvavo steigiant Evangelinį Biblijos institutą. Jo steigėjai yra Lietuvos krikščioniškas fondas, Laisvųjų krikščionių bažnyčia, Krikščionių bendrija „Tikėjimo žodis“, Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios – *Unitas*

Lithuaniae – sinodas.

Tikimės, kad bendromis pastangomis, ilgainiui ši mokslo įstaiga padės mūsų Bažnyčios nariams gilintis į evangelinį tikėjimą, ruošti Bažnyčios neordinuotus bei ordinuotus tarnautojus. Kita vertus, dalyvaudama praktiniuose ekumeniniuose projektuose, Evangelikų reformatų bažnyčia įgyja tikrų ekumeninių partnerių ir draugų, taip pat, ir reformatų teologijos lobiai gauna papildomą mokymo galimybę Lietuvoje. Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia yra suinteresuota ekumeniniu bendradarbiavimu, o ypačingai tokiu, kuris duoda praktinių rezultatų.

Dvasininkų tarnystė

Nepaisant prastos ekonominės situacijos šalyje, Lietuvos ev. reformatų parapijose šiuo metu tarnauja penki kunigai ir lektorius.

Kunigai: Rimas Mikalauskas, Tomas Sakas, Raimondas Stankevičius, Sigita Švambarienė, Tomas Šernas ir lektorius Klaipėdos evangeliškosios teologijos bakalauras Neilas Čijunskas.

Taip pat mūsų Bažnyčios nariais yra ir kai kuriuose Bažnyčios projektuose dalyvauja užsienyje gyvenantys dvasininkai: kun.dr. Kęstutis Daugirdas – Vokietijoje, katechetė Gitana Gasiūnaitė Demčenko – Čekijoje ir diakonė (katechetė) Erika Brooks – JAV.

Dėl katecheto Evaldo Tamariūno tarnystės suspendavimo

Gen. superintendenteo sprendimu Konsistorija svarstė katecheto Evaldo Tamariūno prašymą suspenduoti jo tarnystę evangelikų reformatų Bažnyčioje. Reikia atkreipti dėmesį, jog Sinodo įdėtos lėšos Evaldo Tamariūno teologinėms studijoms privalo būti Sinodui sugrąžintos tiesiogiai arba kita jo tarnystės Bažnyčiai forma. Galima jo darbo bažnytinėse informacijos

Evaldas Tamariūnas

priemonėse forma, redaguojant straipsnius ar tvarkant internetinę svetainę. Siūlymai gali būti keliami Konsistorijoje. Apie suspendavimo priežastis Evaldas Tamariūnas informuos Sinodą pats.

Dėl vaikų namų Medeikiuose kapeliono misijos išlaikymo

Sinodas, būdamas atsakingas VŠĮ „Vaiko užuovėja“ steigėjas ir siekdamas užtikrinti vaikų ir suaugusių krikščionišką ugdymą, turi atkreipti dėmesį į kapeliono sielovadinės tarnystės svarbą vaikų namuose ir įpareigoti Konsistoriją skubiai peržiūrėti kapeliono ir vaikų namų vadovo pareigybinius nuostatus, apibrėžti kapeliono ir direktoriaus kompetencijos ribas, krikščioniškai ugdant vaikus ir suaugusius. Skirti kapeliono tarnystei vaikų namuose Medeikiuose nuolatinį išlaikymą.

Kiti klausimai

2013-ji – Brastos Biblijos paminėjimo metai. Siūlyti Konsistorijai jiems ruošti, įtraukiant partnerius Minske ir Varšuvoje. Kviesti bendradarbiauti ir kitas protestantų Bažnyčias Lietuvoje.

**Gen.superintendentas
kun. Tomas Šernas**

2022 metai paskelbti KUNIGAİKŠČIŲ RADVILŲ minėjimo metais

Valstybės dieną nusilenkta reformatų globėjui kunigaikščiui Mikalojui Radvilai Rudajam

Nuostabiai gražią liepos 6-ąją į Dubingių piliavietę, vieną reikšmingiausių archeologinių, istorinių ir memorialinių kompleksų Lietuvoje, iš visos šalies rinkosi ir jauni, ir pagyvenę žmonės. Čia atšvęsta Valstybės diena, iškilmingai atidaryta Radvilų rūmų archeologinė ekspozicija ir paminėtos Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės vyriausiojo kariuomenės vado Mikalojaus Radvilos Rudojo 500-osios gimimo metinės. Tarp žmonių gausos išsiskyrė nedidelis, tačiau labai santūrus būrelis, virš kurio plevėsavė Biržų vėliava. Kitaip ir būti negalėjo, nes Lietuvos evangelikus reformatus į Dubingius tądien traukė ne Viduramžių ir Renesanso laikotarpio amatų mugė, ne Dubingių miestelyje šurmuliavęs turgelis, o noras dar kartą pagerbti evangelinio tikėji-

mo kunigaikščius Radvilas.

Bene pirmą kartą tokio lygio renginio, kur kalbas sakė premjeras Andrius Kubilius, Molėtų rajono savivaldybės meras Stasys Žvinys, kur dalyvavo daug garbingų svečių, tarp kurių buvo ir euro parlamentaras Vytautas Landsbergis, scenarijuje garbinga vieta skirta ir Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios atstovams.

Evangelikų reformatų globėjo Mikalojaus Radvilos Rudojo pagerbimo ceremoniją prie kunigaikščių Radvilų kapo pradėjo Biržų evangelikų reformatų choras Soli Deo gloria, kuriam jau beveik dešimt metų vadovauja vargonininkė, Biržų VI. Jakubėno muzikos mokyklos pedagogė Jūratė Duderienė. Reformatų himnų-giesmę „Tvirčiausia apsaugos pilis“ kartu su choru giedojo visi tądien Du-

bingiuose buvę reformatai. Taip nuostabiai giedojo, kad galėjai pamanyti, jog aidi ne keliasdešimties žmonių, o tūkstantinio choro atliekama giesmė. Tiek į ją įdėjome jausmo, širdies ir pagarbos užmigusiams Viešpatyje savo tikėjimo broliams ir sesėms.

Giesmei pasibaigus Lietuvos evangelikų reformatų vicesuperint. kun. Rimas Mikalauskas, perskaitęs 146 psalmę, padėkojo Dievui už jo malones, už tuos žmones, kurių kūnai ilsisi Dubingių evangelikų reformatų bažnyčios kriptoje. Dėkojo už Dievo dovaną – laisvą mūsų valstybę, meldė Dievo palaiminimo jos piliečiams ir vadovams. Pagerbimo ceremonija baigta krikščioniška malda „Tėve mūsų“...

Aurelija Arlauskienė

KUNIGAİKŠČIAI RADVILOS – Radvilų rūmų muziejuje

Birželio 28 d. Radvilų rūmų muziejus pakvietė į ekspozicijos „Dubingių ir Biržų kunigaikščiai Radvilos. Faktai, ikonografija, Dubingių piliavietės archeologiniai radiniai ir didikų atminimo įamžinimo projektai“ atidarymą.

Susipažinti su ekspozicija atėjo gausus vilniečių reformatų būrys, atvažiavo Biržų Sėlos muziejaus darbuotojai, vadovaujami direktoriaus Gintaro Butkevičiaus, Kultūros vertybių apsaugos departamento (KVAD) direktorė Diana Varnaitė, Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos vadovas doc. dr. Sigitas Narbutas ir kiti istorikai, mokslininkai.

Renginį pradėjo Lietuvos dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys. Jis pabrėžė, kad šie metai yra Radvilų minėjimo metai, nes gruodžio mėnesį sukanka 400 metų, kai Papilio Radvilų dvare gimė Jonušas Radvila XI – šių rūmų, statytų XVII a. viduryje, savininkas.

Kunigaikštis Jonušas Radvila buvo viena ryškiausių savo epochos asmenybių, žymus politikas ir karvedys, kultūros mecenatas, išsilavinęs žmogus, evangelikų reformatų globėjas.

Per sunkius Lietuvos - Lenkijos valstybei 1654–1655 m. karus su Švedija ir Rusija vadovavo Lietuvos kariuomenei. 1655 10 20 Kėdainiuose J.Radvila su šalininkais didikais ir bajorais (iš viso 1134 žmonės) pasirašė sutartį su Švedija. Šia sutartimi nutraukta unija su Lenkija ir sudaryta su Švedija. Šis Jonušo poelgis yra skirtingai vertinamas Lenkijos ir Lietuvos istorikų. Lenkams – išdavikas, lietuviams – didvyris.

Paroda yra skirta Dubingių ir Biržų kunigaikščiams Radviloms – XVI a. faktiškiems Lietuvos valdovams. Lietuvos – Lenkijos valstybės valdovai daugiausia rezidavo Krokuvoje, Lietuva likdavo auksinių kunigaikščių Radvilų globoje. Buvo sakoma: nenoriu būti karaliumi, noriu būti Radvila...

la.... Susigiminiavę su Žygimantu Augustu (jo antroji žmona buvo Barbora Radvilaitė) Radvilos buvo ne tik turtingiausia, bet ir įtakingiausia Lietuvos didikų giminė, aktyviai dalyvavusi Senosios Lietuvos valstybės gyvenime nuo XV a. pradžios iki pat jos sunaikinimo XVIII a. pabaigoje.

Radvilų rūmuose atidarytoje parodoje taip pat supažindinama su vertingiausiais muziejuje saugomais ir iki šiol mažai rodytais XVI–XIX a. Europos dailės grafikos kūriniiais.

Lietuvos dailės muziejaus direktorius R.Budrys pristatė ekspozicijų autorius: archeologinės – prof. habil. dr. Albiną Kuncevičių ir XVI–XIX a. Vakarų Europos meistrų grafikos – Iloną Mažeikienę.

Kultūros paveldo akademijos projektų direktorius prof. habil. dr. Albinas Kuncevičius svečius supažindino su pirmą kartą Lietuvoje rodomais Radvilų tėvonijos ir kapavietės – Dubingių piliakalnio – išskirtinės Lietuvos archeologijos, istorijos, architektūros, memorialinio paveldo vietovės – 2003-2011 m. vasaromis kasinėjimų metu surastais archeologiniais radiniais. Vitrinose, kurias įrengė istorikas Mindaugas Šapoka, vertingi radiniai: šachmatų figūrėlė iš XV amžiaus, stilius – rašymo ant vaško lentelės priemonė, kokliai, molinė lėkštė su lietuviškais ornamentais, moteriški papuošalai: auskarai, žiedai, sagės, diržo fragmentas ir kt.

Parodos stenduose taip pat Dubingių piliavietėje surastų bei perlaidotų garsiųjų Radvilų giminės atstovų atminimo įamžinimo projektai, atskleidžiantys XXI a. vykusių mokslinių tyrinėjimų mas-

Šventosios Romos imperijos kunigaikščio titulo suteikimas Mikalojui Radvilai Juodajam 1547 m.

ta, jų išskirtinę vertę bei išreikštas noras Dubingių piliavietėje sukurti didikų Radvilų giminės memorialą. Prieš metus šiuose Radvilų rūmuose visuomenei pristatytas Dubingių reformatų bažnyčios maketas galėtų pasitarnauti išeities tašku, kuriant memorialą Radviloms. Muziejaus direktorius R.Budrys priminė susirinkusiems, kad už trejų metų minėsime pačių galingiausių Radvilų – pusbrolių Rudojo ir Juodojo Mikalojų, kurie perlaidoti Dubingiuose, 500 metų jubiliejų. Būtų gražu iki šios datos pastatyti Radvilų giminės mauzoliejų.

Ikonografinė medžiaga ekspozicijai pasiskolinta iš Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmų Nacionalinio muziejaus, Biržų krašto muziejaus „Sėla“, Baltarusijos Respublikos nacionalinio dailės muziejaus. Archeologijos radinius paskolino Lietuvos etnokosmologijos muziejus.

D. Gudliauskienė

Pirmos posinodinės pamaldos Vilniuje

2012 metų per Jonines Biržuose vykęs Sinodas nebuvo audringas ar pilnas iššūkių, kaip pernykštis su po to sekusiais nepertraukiamais budėjimais, maldomis, teismų maratonais. Sinode ramiai, be įtampos buvo sprendžiami eiliniai Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios klausimai.

Sinode priimtu kanonu II-2012, Apie misiją, Vilniaus ev. reformatų parapijos klebonu buvo paskirtas iki tol tarnavęs antruoju kunigu Raimondas Stankevičius. Gen. superint. kun. Tomas Šernas, prieš tai priimtu Kanonu I-2012, Apie misiją, atlaisvintas nuo Vilniaus parapijos klebono pareigų, paliekant jį Alytaus parapijos administratoriumi.

Liepos 1 d. pamaldas Vilniaus reformatų parapijai laikė naujai paskirtasis klebonas. Kaip ir priimta nuo seno pagal Lietuvos reformatų bažnytinę teisę, po įtaigiai pasakyto pamokslu apie Dievo malonę ir Dievo teisingumą, kun. R. Stankevičius iš sakyklos viešai paskelbė Sinode priimtus Kanonus.

Kanonu VI-2012, priimti labai svarbūs, daug kartų apkalbėti, svarstyti ir derinti Lietuvos evangelikų reformatų Kuratorių nuostatai. Jau pirmuose po nepriklausomybės atgavimo Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios Sinoduose buvo kalbama apie reikalingumą atkurti tarpukario Lietuvoje funkcionavusią kuratorių instituciją.

Šiame Sinode priimtuose nuostatuose išsamiai nusakoma koks turi būti kuratorius, kas ir kaip juos renka, kokios jų teisės ir pareigos.

Pasaulietiniu kuratoriumi gali būti renkamas asmuo, atitinkan-

tis šiuos reikalavimus: krikštytas, patvirtinęs savo krikščioniškąjį tikėjimą evangelikų reformatų išpažinime, Viešpaties Vakarinės dalyvis, Lietuvos evangelikų reformatų parapijos (surinkimo) narys, remiantis evangelikų reformatų misiją aukomis (aukojantis parapijos metines narystės aukas), atsakingas krikščionis, tikėjimo pavyzdys parapijoje.

Pasaulietiniai, kaip ir dvasiniai kuratoriai, renkami neterminuotam laikui (pakartotas 1929 metų kanonas V-1929, § 3).

Naujai išrinkti pasaulietiniai kuratoriai, kaip ir dvasininkai, bus iškilmingai įvesdinami tarnystėn per sinodines pamaldas, nuo tada ir įsigalios jų teisės ir pareigos.

Nuostatuose punktu 5.1.1. nurodoma, kad kuratoriai turi sprendžiamojo balso teisę parapijos, kuriai kuratorius priklauso, sesijoje ar vyresniųjų sueigoje (valdybos ar tarybos posėdžiuose).

Kuratorių nuostatais įvedama nauja institucija – Kuratorių kolegija, kurią kuratoriai iš savo tarpo išrenka penkerių metų kadencijai, joje po lygiai pasauliečių ir dvasinių kuratorių (santykiu 1:1). Kuratorių kolegijos nariai Sinodo sesijose dalyvauja sprendžiamojo balso teise, kiti – patarimojo balso teise. Visi kuratoriai sprendžiamojo balso

teisę turi priešsinodinėse sesijose.

Nuostatais įtvirtinama, kad kuratoriams nevalia valdyti panaudos teise Bažnyčios turto, jį nuomoti, ar kitaip gauti pajamų iš Bažnyčiai priklausančio turto. Taip pat kuratoriai negali, neturėdami Sinodo, Konsistorijos ar generalinio superintendente įgaliojimų, atstovauti Bažnyčiai valstybinės valdžios ar teisingumą vykdančiose institucijose, tarptautinėse organizacijose ar kitų konfesijų renginiuose.

Kuratorių nuostatuose plačiai aptartas Garbės kuratoriaus vardo suteikimas, jo teisės ir pareigos.

Po pamaldų parapijiečiai pasveikino kunigą R. Stankevičių su padidėjusia atsakomybe – klebono tarnyste Vilniaus reformatų parapijoje.

„V.r.ž.“ inf.

Vilniečių koncertas Biržuose

Birželio 17 d. Biržų reformatų bažnyčioje po pamaldų koncertavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA) bakalaurės Karolina Glinskaitė (sopranas) ir Aušra Pačegonytė (vargonai) bei magistrantas Stanislovas Straševičius (birbynė). Tai vienas iš Šiaurės Lietuvos muzikos festivalio Biržai 2012 renginių. Aušrelė yra Vilniaus ev. reformatų parapijos antroji vargonininkė ir besimokydama Akademijoje

dažnai vargonuodavo (ir tikimės – vargonuos) vilniečių pamaldose. Ji šiais metais baigė LMTA Vargonų ir klavesino katedros bakalauro studijas ir žada toliau tęsti mokslus magistrantūroje.

Solistė Karolina Glinskaitė – 2011 metų Vincės Jonuškaitės-Zaunienės dainininkių konkurso III premijos laureatė šiais metais baigė prof. Virgilijaus Noreikos dainavimo klasės bakalauro studijas.

Stanislovas Straševičius – dirba Kaišiadorių meno mokykloje, moko vaikus groti birbyne ir lamzdeliu, yra subūręs ir groja keliuose ansambliuose: „Birb-band“, kurio nariai birbynėmis groja džiazą, birbynių kvintetą, kartu su savo mokiniais liaudiškos muzikos grupę prie Kaišiadorių kultūros ir meno centro, aktyviai dalyvauja savo miesto muzikiniame gyvenime. Į Biržus atvyko koncertuoti,

nukelta į 8 p. ►

pakviestas mokslo draugių Aušros ir Karolinos.

Vargonininkė Aušra su draugais biržiečiams atliko savo diplominio koncerto programą ir kitus bendrai parengtus kūrinius. Biržų reformatų bažnyčios vargonai, nors pernai šiek tiek buvo remontuoti, bet Aušrelė vis dėlto negalėjo jais perteikti Bacho, Buxtehude'as, Naujaliao kūrinių spalvų ir atspalvių viso grožio.

Biržiečiai tikriausiai pirmą kartą išgirdo neįprastą birbynės

ir vargonų derinį. Birbynininkas S. Straševičius, akompanuojant vargonais, pagrojo C. P. H. E. Bacho Sonata, F. M. Veracini Sonata Quatra, A. Piazzolla „Oblivion“.

Stipraus, spalvingo balso solistė Karolina Glinskaitė, vargonams pritariant, padainavo populiarią, TV projekto Triumfo arka atlikėjų pamėgtą Mozarto „Ridente la calma“ (Ramybė džiaugsmui), iš ten pat pažįstamą G. F. Hendelio Rinaldo ariją „Lascia ch'io pianga“ iš operos „Rinaldo“. Koncerto

pabaigoje visi trys: Karolina, Stanislovas ir Aušra atliko nuostabaus grožio E. L. Webberio kūrinį „Pie Jesu“ iš „Requiem“.

Po koncerto Biržų reformatų parapijos vardu kalbėdama Vilhelmina Dagilienė dėkojo atlikėjams už biržiečiams padovanotą puikų koncertą, o Aušrelei ir už pernai tarnavimą Biržų reformatų bažnyčioje, kai reikėjo vargonuoti per nesibai giančias budėjimo pamaldas...

D.Gudliauskienė

Aušra Pačegonytė

Detmoldiečiai prisideda įgyvendinant projektą Lietuvoje

Rasos Jasiukėnaitės Oesterwinter atsiųstas straipsnis iš Vokietijos Lippes krašto laikraščio „Lippische-Landeszeitung“.

Žydų ir krikščionių bendradarbiavimą remianti draugija skatina neužmiršti praeities

Lipės krašto žydų ir krikščionių bendradarbiavimą remianti draugija prisideda įgyvendinant vieną iš projektų Lietuvoje. Ten tvarkomos žydų kapinės.

Jos yra Biržuose ir po 1941 metų buvo visiškai užmirštos. Jau 2011 metais į šį mažą Lietuvos miestelį buvo atvykę Draugijos savanoriai padėti tvarkyti žydų kapines ir atgaivinti kadaise čia egzistavusios didžiulės Biržų bendruomenės atminimą.

„Lig šiol mes atkasėme apie 500 antkapių ir nurovėme žoles“, – prisimena Kraemeris. Tai, kad kadaise čia buvo didžiulė žydų bendruomenė nesunku paaiškinti remiantis krašto istorija – Reformacijos laikotarpiu tuometinė ku-

nigaikštystė atsiskyrė nuo Katalikų bažnyčios ir traukė žydų pirkliai čia apsisototi.

Po vokiečių Vermachto įžygiavimo 1941 metais, kapinės buvo visiškai užmirštos. Net dabartiniai miesto gyventojai apie jas nieko nebežinojo. „Kai kur ten tikros džiunglės“, – pasakoja Ehrlicher.

Savanorius pagalbininkus iš Lipės parėmė miesto gyventojai. Ypač entuziastingai prie kapinių tvarkymo prisideda vietinės gimnazijos istorijos mokytojas su savo mokiniais. Šio bendradarbiavimo išdava – pasikeitimas jaunimo grupėmis tarp Lipės krašto ir Biržų.

Detmoldo statybinių medžiagų parduotuvė „toom“ perdavė žydų

Draugijos pirmininkas Joergas Ehrlicher (pirmas iš kairės) ir Wilhelmas Augustas Kaemper (trečias iš kairės) džiaugsmingai priima iš Ralf Hillert (viduryje) dovaną, skirtą Biržų projekto įgyvendinimui

ir krikščionių bendradarbiavimą remiančiai Draugijai elektrinį pjūklą.

Iš vokiečių kalbos vertė Rasa Jasiukėnaitė Oesterwinter

Pašventinta nauja Palangos evangelikų liuteronų bažnyčia

Nuo šiol ne tik palangiškiai, bet ir gausūs vasarotojai lengvai suras, kur sekmadienius švenčia pajūrio kurorto evangelikų liuteronų bendruomenė. Liepos 14 d. iškilmingai pašventinta Palangos evangelikų liuteronų bažnyčia, iškilusi miesto Virbališkių rajone, Saulėtekio tako Nr.1. Kertinis naujosios bažnyčios akmuo buvo padėtas prieš septynerius metus – 2005 m. liepos 30 d. Bažnyčios pastatą projektavo Gintautas ir Irena Likšai.

Prieškariu Jūrატės gatvėje stovėjusi evangelikų liuteronų bažnyčia sudegė 1938 m. per miesto gaisrą. Sovietmečiu parapijos veikla buvo nutraukta, į pamaldas vietos liuteronams vykti tekdavo į Kretingą, Būtingę, Klaipėdą...

1993 m. atsikūrusi Palangos evangelikų liuteronų parapija maldai rinkosi privačiame Maironio gatvės name, kurio duris jai atvėrė Vilniaus evangelikų liuteronų parapijos narys Povilas Pukys.

Būtent iš šio Maironio g. 25-uoju numeriu pažymėto namo liepos 14-osios rytą, atsisveikinus su daugelį metų Palangos evangelikų liuteronų bendruomenei tarnavusiais maldos namais, naujosios bažnyčios link pajudėjo iškilminga

eisena. Tikinčiųjų priešakyje ėjo dvasininkai, tarp jų ir Palangos Romos katalikų bažnyčios kunigas.

Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupui Mindaugui Sabučui tarus laiminimo žodžius, statybos rangovas naujosios bažnyčios raktą simboliškai perdavė parapijos kunigui dr. Dariui Petkūnui. Bažnyčią gausiai pripildė tikintieji iš visos Lietuvos bei užsienio. Iškilmingose Palangos evangelikų liuteronų bažnyčios pašventinimo pamaldose dalyvavo daugiau nei dvidešimt liuteronų kunigų – ne tik Lietuvos bei išeivijos, bet ir svečių iš JAV, Vokietijos, Latvijos.

Vieni pirmųjų į Palangos evangelikų liuteronų pagalbos prašymą daugiau nei prieš dešimtį metų atsiliepė amerikiečiai. Ajovos valstijos liuteronai Palangoje surengė ne vieną talką, aukodami savo lėšas ir laiką. Misūrio Sinodo Liuteronų Bažnyčios Ajovos rytų apygardos buvęs prezidentas kun. dr. Gary M. Arpas, džiaugdamsis galimybe šiandien dalyvauti šventinant naująją bažnyčią, pasidalijo sėkmingo ilgamečio bendradarbiavimo prisiminimais. Šventės dalyvių pasveikino dabartinis Ajovos rytų apygardos prezidentas kun.

Brianas S. Saundersas. Misūrio Sinodo Liuteronų Bažnyčios prezidento kun. Matthew C. Harrisono sveikinimą perdavė jo patikėtinis, Sinodo atstovas ryšiams su kitomis bažnyčiomis kun. dr. Albertas B. Collveris.

Savo vadovybės sveikinimus perdavė Vokietijos savarankiškosios evangelikų liuteronų bažnyčios atstovai. Į pamaldas palangiškius kviečiantys bažnyčios varpai – tikėjimo namiškių Vokietijoje dovana. Taip pat ir mediniai suolai bei kai kurios kitos esminės bažnyčios interjero dalys. Seni ryšiai Palangą sieja su Kuržeme, Latvija. Rucavos ir Nicos parapijų atstovai naujai bažnyčiai padovanojo altoriaus kryžių. Palangos bažnyčią papuošė Kretingos, Priekulės bei kitų Lietuvos evangelikų liuteronų parapijų dovanos. Lietuvos evangeliškos bažnytinės muzikos sandraugos pastangomis Palangos bažnyčią pasiekė vargonai iš Kelno ev. liuteronų bažnyčios. Pažymėtini ir atskiri aukotojai, itin dosnia auka Palangos bažnyčios statybą parėmė Mažosios Lietuvos patriarchy tituluojamas Kurtas Vėlius iš Čikagos.

Šiuolaikiškai įrengtoje bažnyčioje vyks ne tik pamaldos, planuojama įvairi diakoninė bei kultūrinė veikla.

Kęstutis Pulokas
Perspausdinta iš
www.bernardinai.lt

Konferencija Švedijoje

Švedijoje gegužės 14-20 dienomis vyko trijų Bažnyčių susijungimo konferencija, kurioje dalyvavo ir Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios atstovai.

Konferencijoje dalyvavo visų trijų besijungiančių Švedijos bažnyčių – Misijos (Mission Covenant Church), Baptistų (Baptist Union) ir Metodistų (United Methodist Church) – partneriai iš Liberijos, Kongo Kinšasa, Kongo Brazavilio, Indijos, Pakistano, Japonijos, Tailando, Birmos, Kinijos, Ispanijos, Olandijos, Norvegijos, Estijos, Rusijos, Turkmėnistanas, Azerbaidžano, Baltarusijos, Sirijos, Libano, Egipto, Nikaragvos, Ekvadoro, JAV, Kanados.

Įdomu tai, jog Lietuva yra vienintelė šalis, kurioje visos trys besijungiančios Švedijos bažnyčios turi partnerius. Švedijos Misijos bažnyčia bendradarbiauja su Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia, o Švedijos Baptistų unija bendradarbiauja su Lietuvos Baptistų unija ir Švedijos metodistų bažnyčia bendradarbiauja su Lie-

tuvos metodistais. Konferencijoje kiekvienos šalies atstovai pristatė savo Bažnyčias, pagrindines bendradarbiavimo veiklos kryptis, turėjo galimybę pasidalinti mintimis apie ateities bendradarbiavimo planus su susijungusia Bažnyčia. Renginio metu atmosfera buvo labai draugiška, tad įvairių konfesijų atstovai iš skirtingų pasaulio šalių galėjo pasidalinti savo patirtimi, problemomis. Mums buvo suteikta galimybė ne tik pasidalinti patirtimi, bet ir susirasti galimų partnerių iš kitų pasaulio šalių.

Džiugu, jog buvo nutarta toliau bendradarbiauti su visais partneriais Lietuvoje. Kalbant apie Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios bendradarbiavimo galimybes, buvo priimtas sprendimas toliau tęsti glaudų bendradarbiavimą – remti vaikų globos namus „Vaiko užuovėja“ ne tik materialiai, bet ir siūsti savanorius darbuotojus iš partnerių parapijų į šią įstaigą. Atvykti planuoja savanoriai iš Vaxjo bei Stokholmo parapijų. Vieni jų dirbs keletą mėnesių, kiti – net metus. Taip pat buvo nuspręsta plėsti bendradarbiavimą, atkreipiant ypatingą dėmesį į Kauno bei Vaxjo miestų partnerystės ryšius.

Eglė Grucytė

2011-ųjų vasaros įvykių Biržuose atgarsiai Teisme

Prieš metus Biržuose vykę skaudūs išbandymai Lietuvos reformatams pagaliau persikelia į Teismų sales. Šių metų birželio 11 d. vyko parengiamasis Teismo posėdis, kuriame dalyvavo ieškovai – Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo įgaliotieji atstovai bei atsakovai – Bažnyčios turta iššvaistę ir Sinodo Kolegijos vardu veikę atstovai bei suspėję šį bažnytinių turta įgyti – naujieji pirkejai. Jie, nors ir galimai apgauti pardavėjų, tačiau kol kas įvardijami, kaip atsakovai.

Teismas, išklauses visus proceso dalyvius, nutarė posėdį atidėti iki rudens, kadangi viena iš atsakovų – Sinodo Kolegijos vardu pasisakanti, neva jos prezidentė, Dalia Liaukevičienė posėdyje pasirodė be advokato ir įteikė prašymą atidėti posėdį, kuriame motyvavo, jog be atstovo (teisininko) pagalbos nesugebės tinkamai ginti savo teisių. Į Teismo posėdį buvo kviešti net 18 atsakovų iš įvairių Lietuvos vietų. Po Teismo posėdžio dauguma išsiskirstė su viltimi, kad rugsėjo 13 d. paskirtas kitas posėdis įvyks ir Teismo procesas nebebus vilkinamas ir ši byla bus išspręsta. To laukia ir kiekvienas reformatų Bažnyčios narys.

InfoRef.lt

Sveikiname

*Lietuvos ev. reformatų Sinodo kolegijos narę,
kaunietę EGLĘ GRUCYTE,
įgijusią Administracinės teisės magistro kvalifikacinį laipsnį
Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakultete.*

Linkime sėkmės darbe ir tikimės, kad įgytos žinios stiprins mūsų Bažnyčios teisinę padėtį.

Vilniuje lankėsi svečiai iš Vokietijos

Po Sinodo Biržuose, birželio 26 dieną, Vilniuje apsilankė iš broliškos reformatų Bažnyčios Vokietijoje atvykę svečiai – Brandenburgo superintendentas kun. Ulrich Barnicke, Lippes krašto reformatų Bažnyčios kun. Miroslav Danys, Sinodo garbės kuratorius kun. Erhard Mische iš Bremeno.

Svečius ir Vilniaus parapijos kleboną kun. Raimondą Stankevičių bei parapijietę Viktoriją Liauškaitę priėmė Lietuvos žydų bendruomenės vykdančysis direktorius Simonas Gurevičius.

Buvo pristatytas projektas „Žydų ir karaimų kapinių tvarkymas ir tolerancijos ugdymas“ ir aptartos bendradarbiavimo galimybės.

Rugpjūčio 6-13 dienomis Biržuose vyks „Aušros“ vidurinės mokyklos Tolerancijos ugdymo centro projektas „Žydų ir karaimų kapinių tvarkymas ir tolerancijos ugdymas“.

Šis projektas tęs prieš metus pradėtą „Aušros“ moksleivių ir vokiečių bendradarbiavimą (Marianne Weber gimnazija ir Vokietijos Lipės žemės krikščionių – žydų bendrija), tvarkant senąsias Biržų karaimų-žydų kapines.

2011 metų rugpjūčio pabaigoje į Biržus buvo atvykusi aštuoniolikos asmenų grupė iš Vokietijos Lippės žemės. Daugiau nei 70 procentų šios Vokietijos žemės tikinčiųjų yra evangelikai reformatai. Lippėje veikia krikščionių – žydų draugija, kurios atstovai ir buvo atvykę į Biržus.

Pagrindinis svečių tikslas – sutvarkyti senąsias karaimų-žydų

kapines. Jiems talkino apie dešimt Biržų evangelikų reformatų bažnyčios atstovų su kunigu Rimu Mikalausku bei apie tris dešimtis „Aušros“ mokyklos devintokų, vadovaujamų mokytojo Vidmanto Jukonio. Buvo sutvarkyti išvirtę paminklai, nuvalyti apsamanoję paminkliniai akmenys, iškirsti netvarkingai sužėlę medžiai ir krūmai, nupjauta žolė.

Vėliau svečiai iš Vokietijos apsilankė Vilniaus parapijos namuose, nuoširdžiai pabendravo su pa-

rapijiečiais, pasikalbėjo aktualiais parapijai klausimais, pasidalino džiaugsmiais ir rūpesčiais.

Svečiai džiaugėsi puikiomis parapijos patalpomis, palinkėjo Dievo palaimos ir konstruktyvaus darbo.

Po susitikimo parapijos namuose svečiai pasigrožėjo Vilniaus senamiesčiu, apie kurį papasakojo šių eilučių autorė.

Viktorija Liauškaitė

Sveikiname

*Kunigą TOMĄ IR ASTĄ SAKUS,
birželio 18 d. gimus sūneliui Justui Aleksandrui.*

*Kauniečius JURGITĄ IR UGNIŲ MIKUČIONIUS,
susilaukus sūnelio Rapolėlio.*

*Tegu malonė ir ramybė Jums daugėja Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus pažinimu. /2 Petro 1,2/.
Aukite tvirti tikėjimu ir rūpestingai pasirenkite kelionei per audringą gyvenimo jūrą.*

Vilniaus ev. reformatų parapijos taryba

INFORMACIJA

Gegužės 23 d. Lietuvos Respublikos Seime kunigei Sigitai Švambarienei, be savų dviejų vaikų vienai auginančiai dar dvi globotines iš vaikų namų, įteiktas Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos globėjų šeimų apdovanojimas.

Birželio 7 d. Reformatų senjorų draugijos nariai pabuvojo Lietuvos valstybės istorijos archyve, susipažino su nuo XIV a. sukauptais archyvais, susirado Lietuvos reformatų bažnyčios archyvus ir net išsiaiškino, kada tiksliai buvo pakrikštyta Danguolės mama ir kas buvo jos krikšto liudininkai, ir kiek jų buvo sugūžėję į kleboniją....

Birželio 28 d. Lietuvos dailės muziejus ir Kultūros paveldo akademija Radvilų rūmų muziejuje parengė ekspoziciją „Dubingių ir Biržų kunigaikščiai Radvilos. Faktai, ikonografija, Dubingių piliavietės archeologiniai radiniai ir didikų atminimo įamžinimo projektai“. Jos atidaryme dalyvavo būrys vilniečių reformatų, Biržų Sėlos muziejaus darbuotojai, Kultūros vertybių apsaugos departamento (KVAD) direktorė Diana Varnai-

tė, Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos vadovas doc. dr. Sigitas Narbutas ir kiti istorikai, mokslininkai.

Liepos 4 d., minint Lietuvos Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) dieną Kaune, buvusioje I husarų kunigaikščio Jonušo Radvilos pulko teritorijoje prie Viešojo saugumo tarnybos būstinės atidengta atminimo lenta, įamžinanti I husarų pulką (1919-1940) ir pulko vadą generolą Povilą Plechavičių (1890-1973). I husarų pulkui Lietuvos didžiojo etmono kunigaikščio Jonušo Radvilos vardas buvo suteiktas 1927 m. rugsėjo 25 d. Lietuvos Respublikos Prezidento Antano Smetonos aktu Nr. 484, ant pulko vėliavos buvo išsiuvinėtas šūkis „Nugalėsime arba mirsim“.

Liepos 6 d. Dubingių piliavietėje atšvęsta Valstybės diena, iškilmingai atidaryta Radvilų rūmų archeologinė ekspozicija ir paminėtos Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės vyriausiojo kariuomenės vado Mikalojaus Radvilos Rudojo 500-osios gimimo metinės. Prie restauruotų Dubingių bažnyčios pamatų Lietuvos ev. reformatų vicesuperint. kun. Rimas Mikalauskas perskaitė 146 psalmę, padėkojo Dievui už jo malones ir už tuos žmones, kurių kūnai ilsisi Dubingių ev. reformatų bažnyčios kriptoje. Reformatai, vadovaujami Biržų vargonininkės Jūratės Duderienės, sugiedojo giesmę – evangelikų himną „Tvirčiausia apsaugos pilis...“.

Valstybės dienos minėjimas Dubingių piliavietėje

Lietuvos reformatų Bažnyčios vadovybė:

**Gen. superintendantas
kun. Tomas Šernas**
gyv. Vilniuje, mob. 8 687 56 846

**Lietuvos ev. reformatų
Konsistorijos prezidentas
krt. dr. Mykolas Mikalajūnas**
mob. 8 686 24 562
Interneto svetainės adresas
www.ref.lt

————— ☪ ☧ —————

Lietuvos reformatų dvasininkai:

**Vicesuperintendantas
kun. Rimas Mikalauskas**
gyv. Biržuose, mob. 8 686 66 383,

kun. Raimondas Stankevičius
gyv. Vilniuje, mob. 8 655 43 678

kun. Sigita Švambarienė
gyv. Biržuose, mob. 8 681 66 661

kun. Tomas Sakas
gyv. Klaipėdoje, mob. 8 656 45 016

kun. dr. Kęstutis Daugirdas
gyv. Vokietijoje

diak. Gitana Gasiūnaitė
gyv. Prahoje
el. p. saules_miestas@yahoo.com

lektorius Neilas Čijunskas,
gyv. Klaipėdoje, tel. 8 612 58 731

————— ☪ ☧ —————

Parapijos vadovybės telefonai:

**Seniūnų tarybos pirmininkė
Vida Cupreva** 236 3224 d.,
mob. 8 673 04 537,

pavaduotoja Danguolė Juršienė
219 1109 d., 241 6981 n.,
mob. 8 612 20 402

Seniūnės:

Dalija Gudliauskienė
242 9118, mob. 8 685 74 951,

Donata Indriūnaitė
234 2824, mob. 8 673 84 929

Olga Tamulėnaitė
277 0314, mob. 8 626 50 879

Laiškus redakcijai galite rašyti:
Gerosios Vilties 1A, Vilnius,

Vilniaus ev. reformatų parapijos raštinė,
el.paštas: dalija@mail.lt

**Parengė Dalija Gudliauskienė,
Korektorė Dalia Pronskietytė**

Leidėjas:
Vilniaus ev. reformatų parapija
Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taiso ir trumpina
savo nuožiūra

**Laikraštis platinamas už auką.
Leidžiamas tik iš surinktų aukų.**

